

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl samosoudkyní JUDr. Petrou Venclovou, Ph.D., **ve věci žalobce: O.N., nar. „X“, bytem K. L. 388, H., zastoupeného Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Petrohradská 390, Praha 10, proti žalovanému Krajskému úřadu Pardubického kraje, se sídlem Komenského nám. 125, 532 11 Pardubice, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20.9.2013, č.j. SpKrÚ 54209/2013/ODSH/12,**

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žalobce nemá právo** na náhradu řízení a žalovanému se toto právo **nepřiznává.**

O d ů v o d n ě n í :

Vymezení předmětu řízení:

Žalobou doručenou krajskému soud dne 17.12.2013 bylo zahájeno řízení o přezkum zákonnosti rozhodnutí žalovaného uvedeného v záhlaví tohoto rozsudku podle § 65 a násl. zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“). Rozhodnutím žalovaného uvedeným v záhlaví tohoto rozsudku bylo podle § 90 odst. 5 zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“) zamítnuto odvolání žalobce do rozhodnutí Magistrátu města Pardubic ze dne 13.6.2013, č.j. OSA/P-576/13-D/20 a napadené rozhodnutí správního orgánu prvního stupně bylo potvrzeno. Žalobce byl žalovaným rozhodnutím ve spojení s rozhodnutím správního orgánu prvního stupně uznán vinným ze spáchání přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zák. č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen „zákon o silničním provozu“), neboť porušil ustanovení § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu. Uvedeného přestupku se měl žalobce dopustit tím, že jako řidič motorového vozidla dne 8.4.2013 v době okolo 19:35 hodin na silnici č. I/237 mimo obec ve směru na Pardubice jel rychlostí nejméně 152 km/h (při zohlednění odchylky měření), tedy překročil nejvyšší povolenou rychlost o 62 km/h. Žalobci byla za spáchání uvedeného přestupku podle § 11, § 12) zák. č. 200/1990 Sb., o přestupcích (dále jen „přestupkový zákon“) a podle § 125c odst. 4 písm. d), odst. 5 zákona o silničním provozu uložena pokuta ve výši 6000 Kč. Dále mu byla uložena podle § 79 odst. 1 přestupkového zákona a podle vyhlášky MV č. 231/1996 Sb., kterou se stanoví paušální částka nákladů řízení o přestupcích, povinnost uhradit paušální částku nákladů řízení ve výši 1000 Kč.

Žalobní body:

Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného v plném rozsahu včetně rozhodnutí správního orgánu prvního stupně.

Žalobce namítá **popření práva na spravedlivý proces** ve smyslu Úmluvy o ochraně lidských a základních svobod ve znění Protokolů č. 1,4,6,7,11,12,13,14 publ. pod č. 209/1992 Sb., **k obhajobě obhájcem dle vlastního výběru**, jakož i v souladu s Ústavním zákonem č. 2/1993 Sb., kterým předsednictvo České národní rady vyhláší LISTINU ZÁKLADNÍCH PRÁV A SVOBOD jako součást ústavního pořádku České republiky, jakož i **popření práva na dvojinstančnost řízení**.

V konkrétní rovině žalobce tvrdí, že: „*Ve věci jednala osoba, která nebyla zplnomocněna žalobcem k provedení žádných úkonů, jelikož ve spise absentuje originální plná moc, kterou žalobce nikdy neposlal, tedy nedošlo ke zplnomocnění osoby. Žalobce se domlouval na případném zastoupení na základě plné moci s panem R.K., nar. „X“, bytem: P. 1954, P. 5, kterému zaslal pouze nascanovanou kopii plné moci e-mailem k jeho vnitřní potřebě (evidence). Dále se s panem K. dohodl, že smlouva o zastoupení je uzavřena dnem, kdy doručí ke správnímu orgánu originál plné moci. R.K. uvedl, že až tímto dnem je jednak uzavřena s ním smlouva o zastoupení a druhak, že teprve tímto nastávají právní účinky, neboť zmocnění k zastupování dle ust. § 33 odst. 1 správního řádu se prokazuje písemnou plnou mocí, tedy je zřejmé, že na této musí být originál podpisu.*“

Dále žalobce tvrdí, že si zastupování jako zbytečné rozmyslel, čekal na rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a následně, když žalobce nikdo nekontaktoval, zmocnil svého známého, který nahlédnutím do spisové dokumentace zjistil, že bylo rozhodnutí doručeno panu K.. Žalobce v uvedeném postupu správního orgánu shledává porušení dvojinstančnosti řízení, zkrácení na svém právu odvolat se proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, k čemuž se odkázal na čl. 2 protokolu č. 7 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, ustanovení § 81, § 85 správního řádu. Žalobce uvedený procesní postup označil za nepřípustné svévolné jednání správních orgánů, **rozporný se zásadou legitimního očekávání**. Žalobce se dovolává principu právní jistoty s odkazem na nálezy Ústavního soudu sp. zn. IV.ÚS 690/01.

Žalobce je toho názoru, že nebylo-li podání kopie plné moci potvrzeno originálem podpisu podle § 37 odst. 4 správního řádu, nemohly nastat účinky zastoupení.

Žalobce navrhl zrušení žalobou napadeného rozhodnutí, včetně rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.

Vyjádření žalovaného:

Žalovaný má za to, že rozhodnutí je dostatečně odůvodněno, bylo vydáno na základě úplných a přesně zjištěných skutečností ve věci. K uplatněné námitce nedostatku řádného prokázání zastoupení žalovaný poukázal na ustanovení § 33 odst. 1 správního řádu, podle kterého se zmocnění k zastoupení prokazuje písemnou plnou mocí. Plnou moc k zastupování dodal zmocněnec při ústním jednání, jedná se o barevnou fotokopii originálu plné moci ze dne 8.5.2013. Zmocněnec správnímu orgánu nesdělil, že by došlo k ukončení zastupování, naopak za zmocnitele aktivně jednal.

Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby pro její nedůvodnost.

Rozhodné okolnosti ve věci:

Krajský soud zaměřil s ohledem na obsah žalobních námitek svoji pozornost na procesní postup ve věci, a to zejména na prokázání zastoupení žalobce zmocněncem ve správním řízení.

Ze správního spisu je zřejmé, že žalobci bylo dne 26.4.2013 doručeno předvolání k ústnímu jednání na den 16.5.2013 v 13:00 hodin. Tato okolnost je prokázána podpisem žalobce na doručence (str. 13 správního spisu). Tedy žalobce věděl o tom, že ústní jednání je nařízeno na den 16.5.2013. Dále je ve správním spise založena kopie plné moci ze dne 8.5.2013 udělená žalobcem jako zmocnitelem R.K., nar. „X“, trvale bytem P. 1954, P. 5, jako zmocněnci k zastupování ve správním řízení ve věci podezření ze spáchání přestupku vedené pod sp. zn. OSA/P-576/13-D/11. Plná moc je koncipována jako oprávnění k zastupování ve všech fázích správního řízení a rovněž v řízení před správním soudem. Plná moc je podepsána žalobcem jako zmocnitelem (str. 14 správního spisu). Uvedená spisová značka odpovídá č.j. uvedenému na předvolání žalobce k ústnímu jednání. Při ústním jednání zmocněnec zastupoval žalobce, ten se jednání neúčastnil, byl zmocněncem omluven. Zmocněnec uvedl doručovací adresu se zaručeným elektronickým podpisem a navrhl provedení důkazů. Následně mu bylo na tuto adresu (a rovněž na adresu trvalého pobytu) doručeno sdělení

ohledně navržených důkazů ze dne 16.5.2013 a po té rozhodnutí správního orgánu prvního stupně ze dne 7.6.2013. Dne 1.7.2013 se zmocněnec proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně odvolal, aniž by uvedl odvolací důvody. Výzvou k odstranění vad podání podle § 37 odst. 3 správního řádu ze dne 2.7.2013, která byla doručena zmocněnci, byl žalobce vyzván k řádnému doplnění odvolání.

Dne 20.9.2013 bylo vydáno žalobou napadené rozhodnutí. To bylo doručeno zmocněnci žalobce na adresu P. 1954, P. 5. Dle doručenký byl zmocněnec vyzván k vyzvednutí zásilky a bylo mu zanecháno poučení. Zásilka byla připravena k vyzvednutí dne 30.9.2013 a dne 15.10. 2013 byla vhozena do schránky. Rozhodnutí dle žalovaného nabylo právní moci dne 10.10.2013.

Dne 6.12.2013 nahlédl do správního spisu zmocněnec žalobce K.S., který se prokázal plnou mocí ze dne 6.12.2013. Ve správním spise je založena žádost o odložení výkonu rozhodnutí s plnou mocí udělenou Mgr. Jaroslavu Topolovi, advokátovi, a to ze dne 4.12.2013. Rozhodnutím žalovaného ze dne 31.12.2013 byl odložen výkon žalobou napadeného rozhodnutí.

Posouzení včasnosti a důvodnosti žaloby:

To, zda je žaloba včasná a v důsledku toho s ohledem na povahu uplatněných žalobních námitek důvodná, či nikoliv, záleží na posouzení toho, zda ve správním řízení bylo jednáno jako se zmocněncem žalobce s osobou, s níž takto jednáno a tedy jí doručováno být mělo, či nemělo. Z uvedeného důvodu se krajský soud musí žalobou zabývat meritorně, a to bez jednání v souladu s ustanovením § 51 odst. 1 s.ř.s. Při přezkoumání žalobou napadeného rozhodnutí vychází krajský soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného, přičemž soud přezkoumává napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů podle § 75 odst. 1), 2) s.ř.s.

Dospěje-li krajský soud k závěru, že procesní postup žalovaného byl v souladu se zákonem, pak byla žaloba uplatněna opožděně, dospěje-li však k závěru, že rozhodnutí mělo být doručeno žalobci, jak sám v žalobě uvádí, pak bude muset dát krajský soud za pravdu žalobci v tom, že žaloba je včasná a pak i z důvodu podstatné procesní vady důvodná.

K námitce žalobce o nedostatku vztahu zastoupení mezi žalobcem a zmocněncem R.K. ve správním řízení:

Plná moc slouží k prokázání existence právního vztahu (typicky příkazní smlouva) mezi zmocnitelem a zmocněncem ve vztahu k třetím osobám. S tím koresponduje i požadavek na formální náležitosti plné moci, totiž požadavek, aby byla podepsána zmocnitelem, nikoliv nutně zmocněncem, neboť se jedná o jednostranný právní úkon. **Jestliže zmocnitel vydá zmocněnci plnou moc jako důkaz o uzavřeném právním vztahu a z této plné moci nevyplývá pevné časové omezení pro zmocněnce, tedy právní úkony, k nimž je zmocněnec zplnomocněn, jsou vymezeny identifikací správního řízení, případně rovněž následným soudním řízením vztahujícím se k téže věci, pak se zmocnitel ve vztahu k třetím osobám (zde ve vztahu ke správnímu orgánu) nemůže dovolávat toho, že účinky právního zastoupení jsou vázány na jiné, v plné moci neuvedené skutečnosti (zde tvrzená podmínka doručení originálu plné moci správnímu orgánu).** Krajský soud přitom

nepřehlédl tu nikoliv nepodstatnou skutečnost, že předvolání k ústnímu jednání bylo zasláno toliko žalobci, k ústnímu jednání se však dostavil pouze zmocněnec, který nepřítomnost žalobce omluvil. Žalobce se správnímu orgánu za nepřítomnost u ústního jednání neomluvil ani následovně. Za této situace hodnotí krajský soud jako ryze účelové tvrzení žalobce o tom, že zastoupení vlastně nenabylo účinnosti, žalobce je považoval za zbytečné a že se chtěl správního řízení účastnit sám. **Zmocněnec se o ústním jednání zcela zjevně dozvěděl od žalobce, plná moc byla sepsána až po datu doručení předvolání k ústnímu jednání žalobci.** Je nanejvýš pravděpodobné, že pokud by žalobce nepředpokládal svoje zastoupení u ústního jednání, buď by se z něj omluvil, nebo by kdykoliv po té vyvinul aktivitu za účelem zjištění průběhu či výsledku správního řízení. Tvrzení žalobce o tom, že čekal na aktivitu správního orgánu, rovněž nelze s ohledem na udělenou plnou moc po obdržení předvolání k ústnímu jednání hodnotit jinak, než jako účelové tvrzení. Krajský soud tak odmítá žalobní námitku o tom, že účinnost zastoupení, které plná moc prokazovala, nenastala z důvodu, že nedošlo ke splnění podmínky předložení originálu plné moci správnímu orgánu. K tomu viz rozhodnutí Nejvyššího soudu Rc) Odon 28/Fa-Sp ze dne 20.12.1995: „*Oprávnění jednat za jiného jeho jménem vzniká mj. na základě dohody o plné moci a udělením plné moci se toto oprávnění osvědčuje. Pro vymezení rozsahu oprávnění zmocněnce jednat za zmocnítele je rozhodující rozsah uvedený v plné moci, neboť tím se třetím osobám dává tento rozsah najevo; proto není rozhodující rozsah zmocnění uvedený např. v dohodě o plné moci, popř. jinde dané zmocnitelovo omezení neuvedené v plné moci. Pokud je v plné moci užito formulace "... ve všech právních věcech zastupoval, aby vykonával veškeré úkony ...", je nutné pokládat takovou moc za všeobecnou, nevyplyvá-li to z dalšího jejího textu stanovené omezení.*

K tvrzené povinnosti předložit originál plné moci v řízení před správním orgánem podle § 33 odst. 1 správního řádu:

Podle § 33 odst. 1 správního řádu si účastník může zvolit zmocněnce. Zmocnění k zastoupení se prokazuje písemnou plnou mocí. Plnou moc lze udělit i ústně do protokolu. V téže věci může mít účastník současně pouze jednoho zmocněnce.

V ustanovení § 33 odst. 1 správního řádu není výslovně stanoveno, že plná moc musí být předložena v originále. Dovození této okolnosti bez dalšího, tedy bez dalších skutečností takový postup odůvodňujících, považuje krajský soud za nedůvodně zužující gramatický výklad. Obdobně rozsudek NSS č.j. 7 As 13/2005-62 ze dne 27.7.2005: „*Při posuzování, jestli písemná plná moc nebo ústní prohlášení účastníka o udělení plné moci (do protokolu) mají potřebné náležitosti, je třeba vzít především v úvahu, zda spolehlivě prokazují oprávnění označeného zástupce jednat za účastníka řízení. V případě, že je možné bez pochybností takové oprávnění dovodit z obsahu plné moci, popřípadě z okolností, za kterých byla písemná plná moc soudu doručena nebo za kterých bylo učiněno ústní prohlášení, nemají případné vady plné moci za řízení význam.*“ Tedy, i kdyby plná moc měla (avšak krajský soud tento právní názor nezastává) být předložena v originále, bylo by nutno se zabývat tím, za jakých okolností byla správnímu orgánu předložena, zda by tato údajná chyba mohla být posuzována jako taková procesní vada, která by mohla způsobit nezákonnost napadeného rozhodnutí. K tomu již krajský soud zaujal stanovisko shora, když uvedl, že plná moc byla sepsána až po doručení předvolání k ústnímu jednání žalobci, tedy žalobce si byl vědom toho, že správní řízení bylo zahájeno a měl reálnou možnost se o průběh správního řízení aktivně zajímat. Jestliže byla plná moc v písemné podobě správnímu orgánu předložena spolu

s omluvou žalobce při ústním jednání a rovněž s ohledem na to, že zmocněnec aktivně navrhoval doplnění dokazování a následně podal odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, neměl správní orgán žádné důvodné pochybnosti o existenci zastoupení zmocnitele zmocněncem, tedy nebyl důvod aplikovat ustanovení § 37 odst. 4 správního řádu, jak tvrdil žalobce.

Krajský soud zdůrazňuje, že rovněž z pohledu koherence právního řádu je třeba vykládat požadavek prostého předložení plné moci dle skutkových okolností, přičemž zpravidla postačí kopie plné moci. Teprve měl-li by správní orgán jakékoliv pochybnosti o existenci zastoupení, které je předkládanou kopií plné moci prokazováno, bylo by na místě vyžádání originálu plné moci. Tam, kde chtěl zákonodárce podmínit relevanci právního vztahu zastoupení předložením originálu plné moci nebo jejího ověření, učinil tak výslovně (viz např. § 10 odst. 3 zák. č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu; § 26 odst. 2 vyhl. č. 233/2009 Sb. o žádostech, schvalování osob a způsobu prokazování odborné způsobilosti, důvěryhodnosti a zkušenosti osob; § 10 odst. 1 vyhl. č. 215/2012 Sb. o odborné způsobilosti pro distribuci některých produktů na finančním trhu). Stejně tak považoval-li zákonodárce za vhodné trvat na ověřených podpisech na plné moci, vyslovil se přímo /viz např. § 97 odst. 3 zák. č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon)/.

K tvrzenému popření práva na spravedlivý proces pak soud odkazuje na nález Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 148/02, z něž vyplývá, že: „...v případě subjektivního práva na soudní a jinou právní ochranu je totiž třeba vždy zkoumat, jak porušení procesních předpisů zkrátilo jednotlivce na možnosti uplatňovat jednotlivá procesní práva a konat procesní úkony, jež by byly způsobilé přivodit pro jednotlivce příznivější rozhodnutí ve věci samé.“ V dané věci nic nebránilo žalobci, který si měl být vědom právních účinků plné moci, kterou podepsal, aby, chtěl-li zvrátit její účinky, kontaktoval správní orgán. Krajský soud tak ve světle shora uvedené argumentace nedospěl k závěru, že by bylo popřeno legitimní očekávání žalobce ve smyslu procesního postupu správního orgánu prvního stupně a následně rovněž žalovaného.

Krajský soud tak uzavřel, že správní orgán prvního stupně a rovněž žalovaný jako odvolací správní orgán postupovaly v souladu se zákonem, když ve správním řízení jednaly se zmocněncem žalobce R.K. a tomuto rovněž doručovaly správní rozhodnutí. K doručení rozhodnutí napadeného žalobou na adresu trvalého pobytu zmocněnce R.K. krajský soud uvádí následující.

Podle § 19 odst. 3 správního řádu, nevylučuje-li to zákon nebo povaha věci, na požádání účastníka řízení správní orgán doručuje na adresu pro doručování nebo elektronickou adresu, kterou mu účastník řízení sdělí, zejména může-li to přispět k urychlení řízení; taková adresa může být sdělena i pro řízení, která mohou být u téhož správního orgánu zahájena v budoucnu. Podle § 19 odst. 8, věta druhá správního řádu, v případě doručování na elektronickou adresu platí, že písemnost je doručena v okamžiku, kdy převzetí doručované písemnosti potvrdí adresát zprávou podepsanou jeho uznávaným elektronickým podpisem. Nepotvrdí-li adresát převzetí písemnosti nejpozději následující pracovní den po odeslání zprávy, která se nevrátila jako nedoručitelná, doručí správní orgán písemnost, jako by adresát o doručení na elektronickou adresu nepožádal. Doručoval-li tak odvolací správní orgán zmocněnci prostřednictvím poštovní přepravy, pak tento procesní postup plně odpovídal

zkušenostem s doručováním písemností zmocněnci na elektronickou adresu ve smyslu § 19 odst. 3, 8 správního řádu, neboť ty neshledaly o urychlení procesu doručování doručováním na elektronickou adresu. K doručování viz rozsudky Nejvyššího správního soudu č.j. 1 As 90/2010-95 ze dne 16.12.2010 a č.j. 8 As 31/2011-88 ze dne 29.6.2011 (dostupné na www.nssoud.cz).

Krajský soud tak po meritorním přezkoumání procesního postupu žalovaného, když žádnou z žalobních námitek neshledal důvodnou, dospěl k závěru, že žaloba byla podána opožděně, neboť v době podání žaloby lhůta dvou měsíců k podání žaloby podle § 72 odst. 1 s.ř.s., počítáno od doručení žalobou napadeného rozhodnutí zmocněnci R.K., již uplynula. S ohledem na to, že posouzení včasnosti žaloby záleželo na meritorním posouzení žalobních námitek, nepřistoupil krajský soud k odmítnutí žaloby podle § s.ř.s.

Po posouzení všech žalobních bodů, když nebyl shledán důvodným žádný z nich, dospěl krajský soud k závěru, že žalobu je třeba jako nedůvodnou zamítnout (§ 78 odst.7 s.ř.s.).

Náklady řízení:

O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle zásady úspěchu ve věci (§ 60 odst.1 s.ř.s.), když žalovaný byl ve věci plně úspěšný, avšak krajský soud z obsahu soudního spisu neshledal, že by žalovanému v souvislosti se soudním řízením vznikly takové náklady, které by významně převyšovaly rozsah jeho úřední činnosti.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve třech vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího

správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách:
www.nssoud.cz.

V Pardubicích dne 31. března 2014

JUDr. Petra Venclová, Ph.D., v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Vladimíra Píchová